

# A Szeged-Csongrádi Takarékpénztár tárgyalásai a Hungária-szálló eladásáról

Hír szerint egy bácskai érdekeltség vásárolja meg az üzemet

(A Délmagyarország munkatársától) Néhány nap óta igen érdekes tárgyalásokat folytat a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár az országosan ismert Hungária-szálló és kávéház eladásáról. A szerdán kiszivárgott hírek szerint a tárgyalások jelentősen előrehaladtak, számítani lehet arra, hogy a közeli napokban aláírják az adásvételi szerződést és ezzel új fejezet kezdődik az országosan ismert régi szegedi szállodai üzem életében.

Amint emlékeztet, amikor Kass János anyagi helyzete megrendült, hosszabb ideig zárva volt az ötven év előtt alapított üzem, majd a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár — amely jelentős összeget folyósított annakidején Kass János részére — átvette a szállodai és vendéglői üzemet, illetve a takarékpénztár Ingatlanforgalmi Részvénytársaság címen külön érdekeltséget alapított és azóta ez a vállalat irányította a szálló üzemet. A legutolsó időkben többször felmerült az eladás terve azon megfontolás alapján, hogy a takarékpénztárnak nem lehet feladata, hogy kezében tartsa és irányítsa Szeged egyik vezető vendéglátóipari üzemét. Már hónapokkal ezelőtt különböző tárgyalásokról terjedtek el hírek, több nevet is hoztak forgalomba, azonban akkor az eladásra nem ke-

rült sor. Most ismét megkezdődtek a tárgyalások és értesülésünk szerint egy bácskai érdekeltség, amelynek tagjai báró Vojnits körül csoportosulnak, konkrét ajánlatot tett a Hungária-szálló, illetve az Ingatlanforgalmi Rt. megvételére.

A tárgyalások több irányban folytak, szerdán azután kedvező irányba terelődtek, úgy, hogy hír szerint a közeljövőben esetleg sor kerülhet már a szerződés aláírására. Mindenesetre az eladás véglegzéséhez még néhány napra van szükség. De leghatározottabb dolognak tekinthető, hogy a nagymúltú szálloda a közeljövőben ismét magánkézbe kerül.

A tárgyalásokra vonatkozóan kérdést intéztünk vitéz Tarr Antalhoz, a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár vezérigazgatójához, aki a következőket mondotta:

— Több irányban folynak tárgyalások, ma még korai volna konkrétumokról beszélni. Takarékpénztárunknak már régi terve, hogy értékesíti az üzemet és most erről folynak különböző irányú tárgyalások. Befejezett tényekről korai volna szólni, még többnapos tárgyalásokra van szükség. Előreláthatólag talán a jövő hét elején már konkrét tényekről tájékoztathatjuk majd a nyilvánosságot.

## A törvényszék 100 pengő pénzbüntetésre ítelt egy nádpálcázó tanítót

(A Délmagyarország munkatársától) Bizonyos vonatkozásban az ismeretes Schneider-féle ügy ismétlődött meg szerdán a szegedi törvényszék előtt azon a főtárgyaláson, amelynek vádlottja egy mendszenti tanító volt. Az ügyész hivatalos hatálommal való visszaélés címen állította a bíróság elé vitéz Szentirmay-Sztancsu János mendszenti tanítót. A vád szerint a tanító a mendszenti elemi iskolában a tanítási idő alatt annyira megverte Kovács János harmadik osztályos tanuló, hogy a kisfiu nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett.

A súlyos verés, amely miatt eljárás indult meg a tanító ellen, számtan óra alatt történt a III-ik osztályban, amikor a tanító a táblához hívta ki Kovács Jánost. A kisfiu nem akarta megcsinálni a feladatot, sőt nem válaszolt a tanító kérdéseire sem, arra sem adott feleletet, hogy miért nem válaszol a hozzá intézett kérdésekre. Amikor a 9 éves fiu ismételt nem akart felelni, a felügyelt tanító elővette egy régi képkeretből készített pálcáját és elverte a fiut. A kisfiu otthon sirva panaszkodott a történetek, szülei azonnal orvoshoz vitték, megmutatták a sérüléseket és több látófelület is vétettek fel, nemcsak a mendszenti orvossal, de a hódmezővásárhelyi kórházi orvossal is. A szülők előadása szerint olyan súlyos volt a fenyítés, hogy sebek is látszóttak a fiu testén.

Az ügyben a szegedi törvényszék Ungváry-tanácsa tartotta meg szerdán a főtárgyalást. Szentirmay tanító kijelentette, hogy ártatlannak érzi magát, nem vétett tanítói hivatása ellen és nem lépte túl a tanítói fegyelmezési jogkörét. Az igaz, hogy amikor a fiu dacosan, konokul viselkedett, megfenyítette, de ehhez neki joga volt, már csak azért is, mert Kovácséktól felhatalmazást kapott, hogy bántson keményen és szigorúan az engedetlen gyermekkel. De ezenfelül is pedagógiai szükségesség volt a fegyelmezés, mert 64 tanuló jelenlétében érvényt kellett szerezni a tanító tekintélyének.

Kihallgatták Kovács János szüleit is, akik elmondották, hogy fiuk sirva érkezett haza az iskolából és testén több sebet találtak. Orvossal vizsgáltatták meg, aki hosszabb ideig kezelte. Egyébként kijelentették, hogy nem kívánják a tanító megbüntetését.

A 9 éves kisfiu a vádirattal egyezően mondta el az iskolában történeteket.

Dr. Némethy Gyula védő becsatolt egy irást, amelyet aláírt a III-ik osztály mindegyik tanulója és Kovács előadásával ellentétben mondták el a fegyelmezés történetét, tanúsították, hogy a

„nádpálcázás” nem volt olyan súlyos. A törvényszék mellőzte a 64 tanuló kihallgatását, mert attól döntő eredmény nem várható.

Dr. Szarvas János ügyész a tanító vádbeszédében kérte a tanító megbüntetését, mert a tanító nem lépheti át fegyelmezési jogkörét. Rámutatott az enyhítő körülményekre is és nem emelt kifogást az ellen, hogy a törvényszék alkalmazza az enyhítő szakaszokat.

Dr. Némethy védő felmentést kért, illetve az eljárás megszüntetését.

A törvényszék hosszabb tanácskozás után büntőnek mondotta ki vitéz Szentirmay Jánost vétségben és az enyhítő szakasz alkalmazásával 100 pengő pénzbüntetésre ítélte, de az ítélet végrehajtását háromévi próbaidőre felfüggesztette. Az ítélet jogerőre emelkedése után értesítik a tanfelügyelőséget és a vitézi széket. A törvényszék csak azt állapította meg, hogy a fiu sérülése nyolc napon belül gyógyult, mert a különböző orvosi bizonyítványok ellentétben állapították meg a leletet. Nyomatékos enyhítő körülményeket állapított meg a törvényszék és azt is ennek mérlegelte, hogy maguk a szülők sem kívánták a tanító megbüntetését. Az ítéletben Szentirmay János azonnal megnyugodott, úgyhogy az jogerőre emelkedett.

## Veszélyes játék a vadászfegyverrel Megsebesítette magát egy 12 éves kisfiu

(A Délmagyarország munkatársától) Súlyos szerencsétlenség történt szerdán délelőtt Kisteleken a Pusztaszeri-utca 32. szám alatt. Szőke Antal 12 éves pásztorfiu a délelőtti folyamán meglátogatta Varga Péter nevű rokonát. A kisfiut rokona egyedül hagyta néhány pillanatra a szobában, a kis Szőke Antal ezt az időt használta fel arra, hogy a falról leaassza rokonának vadászfegyverét. Vizsgáltni kezdte, a fegyvert, majd a fegyver csövét maga felé fodította és hirtelen megrántotta a ravaszt. A fegyver hatalmas dörrenéssel elsült, a golyó a szerencsétlen kisfiu combjába fúródott. A szerencsétlenségről értesítették a mentőket, akik Szőke Antalt a szegedi kórházba szállították súlyos állapotban. A szerencsétlenség tisztázására a csendőrség megindította a nyomozást.

## MAGYAR NYILVÁNOSSÁG

ECKHARDT TIBOR amerikai szerepléséről az illetékes hely közlése várattal érte a magyar társadalmat. Ez a tény világosan kitűnik a magyar lapok szerdai közléseiből. A „Független Magyarországi” mozgalom kiáltványának tartalmi kivonatát így kommentálják a vezető magyar lapok:

PESTI HIRLAP ezeket írja: Hat hónapja már, hogy Eckhardt Tibor eltávozott Magyarországról. Ez a hat hónap, úgy látszik, tökéletesen elegendő volt ahhoz, hogy szinte légmentesen elzárja előle az európai és a különlegesen magyar helyzet valódi képét. Számtalan jel mutat arra, hogy Amerikában a legnagyobb mértékben ferde megvilágításban látnak mindent, ami Európából érkezik hozzájuk és hogy mennyire nem ismerik a valódi magyar helyzetet, azt éppen az Eckhardt-féle kiáltvány szövege mutatja legjobban.

Eckhardt Tibor nem számolt azzal, hogy a hozzá érkező értesítések és híradások egy ellenséges szűrőn és sokszoros ellenséges gyűrűn mentek keresztül, amíg eljutnak a tengeren túlra. Az óvatosságnak nem szabad átengedni magát a túlzott befolyásnak, amelynek valódiságáról és belső értékéről nem tud meggyőződni. Magyarországra nagy barátaira, Németországra és Olaszországra támaszkodva küzd az ő jövőjéért, ezen az úton sikerült a trianoni ország területét megkészeztetni. Eckhardt Roosevelt és Churchill közös nyilatkozatára hivatkozik. Nekünk azonban Wilson tizenhárom pontja jut eszünkbe, amelyre súlyosan ráfízettünk. A nemzet jó kézzel látja sorsát törvényes kormányának kezében és a homályos ígéretek délibábjánál jobban becsüli a reális politikát.

A NEMZETI UJSÁG kommentárja így hangzik: A magyar kormány külpolitikáját természetesen nem érinti és nem érdekli, hogy külföldön és a tengerentúl bárki milyen bírálatot mond róla. A magyar közvélemény azonban őszinte megdöbbenéssel áll a jelenség előtt és nem érti meg, hogy a magyar közélet egyik vezetője, az egyik legnagyobb parlamenti párt vezére, a Magyar Revíziós Liga elnöke olyan állításokat közöl a nyilvánossággal, amely állítások valódiságát mindenki könnyen tudja ellenőrizni. A magyar közvélemény egységesen áll a független és szabad Magyarország gondolata mellett és tudatában van annak, hogy Magyarország Kormányzója és a felelős alkotmányos kormány mindent megtett, hogy az ország évezredek jogait és dicsőséges történelme során kivívott rangját a nemzetek között biztosítsák. A magyarság elintézi a maga dolgait és biztos érzékkel találja meg azt a helyes utat, amelyen haladnia kell. Bizalommal és lojalitással tekint szövetségeseire és nem ad hitelt többé effajta ígéreteknek, amelyekkel egykor Wilson és társai félrevezették Európát.

A PESTER LLOYD, amely a kormány fontos külpolitikai szócsové, már kedd reggeli számában foglalkozik azzal a hírrel, hogy Eckhardt Tibor Amerikában úgynevezett „függetlenségi bizottság”-ot alakított. A lap többek között a következőket írja:

„A kiszagapárt vezére sokézer kilométer távolságból állítólag heves támadást intézett a magyar kormány politikája ellen, amely ezt az országot hagyományainknak és érdekeinknek megfelelően szoros szövetségben Németországgal a felemelkedés útján vezeti. Eckhardt állítólag Magyarország boldogulását az ettől a politikától való eltávolodásban látja, pedig ez a politika, mint ahogy azt minden jó magyar az ország határain kívül és belül megállapítani és köszönni lesögezni kénytelen, Magyarország területét megkészeztette és több, mint kétmillió magyart az idegen iga alól felszabadított... A Magyar Revíziós Liga egyik elnöke összeegyeztethetőnek találja magyar viselkedésével és kötelezettségeivel, hogy szembeforduljon nemcsak saját hazájával, hanem azzal az országgal, a nagy német birodalommal is, amelynek hazája a revíziós kívánságok nagyrésznél kielégítését köszönheti...”

A MAGYARSÁG című nyílt lapban, Rátkay R. Kálmán vezércikkben fordul Eckhardt ellen. Többek között ezeket írja: Jól emlékszünk azokra az időkre, amikor éppen Eckhardt Ti-